

ПЛАТФОРМА

Альманах школьної життя Коммунарського району № 9 2009 (январь)

ВНИМАНИЕ

Історична пам'ять поколінь

Альманах «Платформа» випускається ежесмісячно в виде обзора новостей, сборника статей на различные темы школьной жизни — в п у с к **"МОЗАИКА"**.

Поместить свою статью в Альманах «Платформа» "Мозаика" очень просто:

- пришлите статью на e-mail отдела образования vokrazp-office@rambler.ru
- статья будет рассмотрена редакционным советом и большинством голосов помещена в очередной выпуск Альманаха

Редакция оставляет за собой право изменять (сокращать) статью, сохраняя тем не менее мысль, стиль автора

Редакция приглашает к сотрудничеству активных, инициативных, исполнительных журналистов

Для работы в редакционном совете приглашаем журналистов с опытом работы в школьной газете не менее 2 лет

Альманах «Платформа» выпускает тематические сборники статей, литературно-публицистических произведений различной тематической направленности - выпуск **«ТЕМА»**.

Статьи для «Темы» заказываются редакцией Альманаха «Платформа» в редакциях школьных газет (отбор, редактирование статей выполняет школьная редакция).

Український народ протягом своєї багатовікової історії зазнав багато втрат. Лише у ХХ столітті ми пережили такі трагічні події, як війни, революції, Голодомор, репресії, тощо. Дедалі більше віддаляють нас роки від цих подій, але забувати про них ми не маємо права, а повинні знати і пам'ятати те, що пережив наш народ. Знати, щоб не допустити повторення помилок минулого в майбутньому.

Саме такою даниною нашій пам'яті став представлений в школі проект "Ой ви, Крути, - біль мого народу". За невеликий проміжок часу перед нами, глядачами та учасниками заходу, постали події далекого січня 1918 року.

*І слава їх встає, не вмерши,
Ятрить крізь відстані і час.
Було їх триста...*

*Триста перший -
І ти, і я, і кожен з нас!...*

Учасники проекту, розповідаючи про ті далекі події, змогли донести до при-

сутніх (учні школи, представники шкіл району: вчителі, заступники директора), що більшість гімназистів були ще майже діти, які ніколи не тримали в руках зброї. Але це була молодь, яка не мала в душі ні сумнівів, ні вагань.

Ще юнаки, ще майже діти.

А навкруги і смерть, і кров.

*"На порох стерти,
перебити!" -*

Іде на Київ Муравйов.

Полків його не зупинити,

Та рано тішаться кати.

Коли стають до зброї діти,

Народ цей не перемогти!

На екрані - епізоди бою, військові мапи, спогади очевидців, коментарі істориків, вшанування пам'яті героїв, які загинули в бою під станцією Крути.

У залі - тиша. Присутні вшановують хвилиною мовчання світлу пам'ять "300 мучеників українських", 300 юних лицарів, які пішли в безсмертя.

Молоді герої подали приклад мужності, відданості, патріотизму і незборимості духу.

Герої не вмирають. Вони живуть у пам'яті наступних поколінь! Тож будьмо гідними пам'яті героїв Крут, будьмо патріотами, любимо свою багатостраждальну матір Україну! Сьогодні вона, як ніколи, потребує нашої допомоги. Не будьмо байдужими, а будьмо гідними наших славних ровесників!

**Пліс Катерина,
11 клас, ЗОШ № 80**

Від редакції

Від імені присутніх в ЗОШ № 80 на заході, присвяченому пам'яті героїв Крут, висловлюємо подяку директору школи Ганюковій К.С., заступнику директора Березовській Н.С., вчителям історії, учням школи за незабутні враження від проекту.

В этом выпуске:

Історична пам'ять поколінь (ЗОШ № 80)	1
Районні змагання Дружин юних пожежників-рятівників	2
Рубрика "На тему": статті журналістів НВК № 23, ЗОШ № 17 про роботу ДЮП	3, 4
Рубрика "Події": про інтелектуальні ігри в школі - журналісти гімназії № 8, журналісти НВК № 110	4
Рубрика "З досвіду": про досягнення еколого-краєзнавчого об'єднання "Аделаїда" (гімназія № 107)	5
Школа журналіста "Вчимось писати інтерв'ю"	
Рубрика "Визначні дати" - до Міжнародного дня рідної мови (ЗОШ № 80) до ювілею Т.Г.Шевченка (ЗОШ № 17)	6, 7
Рубрика "Впечатление" - про зимові канікули (ЗОШ № 97), про Андріївські вечорниці в школі (ЗОШ № 14)	8

Районні змагання Дружин юних пожежників-рятівників

26.03.2009р. на базі НВК № 103 відбувся районний етап конкурс-фестивалю Дружин юних пожежників-рятівників, в якому прийняли участь 17 шкіл району.

В конкурсі Знавців пожежної справи (тестування з питань ОБЖ) кращими були команди юних пожежників ЗОШ № 84, НВК № 23 (I місце); гімназії № 6, НВК № 103, ЗНВК ТП (II місце); гімназії № 107, № 8, ЗОШ № 38, НВК № 7, ЗОШ № 80 (III місце).

В конкурсі тематичних плакатів кращою була визнана робота ДЮП НВК № 103, відзначено високий рівень робіт ДЮП НВК № 110, НВК № 23, ЗОШ № 84, ЗОШ № 90.

В конкурсі агітаційних, просвітницьких буклетів кращими були визнані роботи учнів гімназії № 8, НВК № 88, відзначено високий рівень робіт учнів НВК ТП, ЗОШ № 83.

В конкурсі мультимедійних проєктів на протипожежну тематику кращими презентаціями визнані роботи учнів гімназії № 107. Відмічено високу якість представлених проєктів шкіл № 103, № 38, № 6, № 97, № 7, № 17.

Призером в конкурсі агітаційних бригад Дружин юних пожежників стала ДЮП НВК № 88 (I місце),

II місце розділили ДЮП НВК № 103 та НВК № 110.

Окрему подяку оголошено учням та керівникам шкільних ДЮП навчальних закладів Комунарського району № 6, № 7, № 14, № 17, № 38, НВК ТП, № 80, № 83, № 90, № 97 та нагороджено грамотами відділу освіти за участь в районному етапі фестивалю ДЮП.

Оголошено подяку учням та нагороджено грамотами відділу освіти Комунарського району м. Запоріжжя шкільні Дружини юних пожежників НВК № 88, НВК № 110, НВК № 103, ЗОШ № 84, НВК № 23, гімназії № 8, гімназії № 107 за якісну підготовку команд до конкурсів тематичного спрямування в рамках районного фестивалю.

Відзначено роботу керівників шкільних ДЮП НВК № 88 Михайловської М.Т., НВК № 110 Виниченко І.М., НВК № 103 Швецової А.Ж., ЗОШ № 84 Даалі Л.В., НВК № 23 Кузьменко А.О., гімназії № 8 Панченко Н.І., гімназії № 107 Дмитренко О.С. за організацію та проведення якісної роботи з профілактики дитячого травматизму в навчальному закладі освіти, сприяння розвитку учнівського руху ДЮП.

Відмічено діяльність та оголошено подяку заступникам директора з вихо-

вної роботи Баєвій Т.А. (№ 103), Похмільних З.В. (№ 110), Сергеевій Т.С. (№ 88), Суботиній Т.М. (№ 84), Левченку В.О. (№ 23), Єфремовій Т.М. (№ 8), Турзінній Л.І. (№ 107) за ефективність управлінської діяльності з організації роботи шкільної ДЮП з профілактики дитячого травматизму в школі.

Відзначено творчий підхід до організації агітаційної та просвітницької роботи з учнями керівників шкільних ДЮП Остапової І.В. (№ 6), Омельчук В.А. (НВК ТП), Мос-тової С.В. (№ 38), Кондратьєвої Н.П. (№ 7), Кіченко Т.П. (№ 80), Гоголенко О.А. (№ 83), Ромашук Н.В. (№ 97), Гальчинської К.О. (№ 17), Єрьоменко Ю.Ю. (№ 90), Чайки С.Ф. (№ 14)

Відмічені керівники шкіл № 88 Златова Л.І., № 103 Ляшенко О.В., № 110 Демченко А.Г., № 23 Озеров О.Д., № 8 Гвозденко О.А., № 84 Діденко З.В., № 107 Чухрай Р.В., які сприяють розвитку руху ДЮП в навчальному закладі, забезпечують якісну підготовку учнів до участі в районному етапі конкурсу.

По матеріалам відділу освіти Комунарської райадміністрації

1

2

3

4

5

6

1 - тематичний плакат НВК № 103
2 - виступ ДЮП НВК № 88 "Щит"
3 - тематичний плакат НВК № 110

4 - 6 - парад переможців конкурсів на кращий тематичний плакат, буклет, агітбригаду, в конкурсі знавців ППБ

Герой не по специальности

Школа - большой кипящий дом со своими правилами, традициями и жителями. Ко всем привыкаешь, обо всех все знаешь, в каждом уверен. И каково же было моё удивление, когда в новостях местного канала узнала давно знакомого мне человека, но совсем в новом образе. Да я и подумать не могла, что она, тихий, мирный человек, сможет в секунду среагировать и спасти не только пассажиров маршрутного автобуса, в котором была сама, но и преградить путь машинам, мчащимся по незнанию в огромную яму, образовавшуюся в новом асфальтном полотне по улице Совхозной.

Она просто ехала домой с работы и первой увидела огромный провал. Громко закричала и, испугав водителя, заставила его затормозить у самого края обрыва. Выйдя из маршрутки, она направляла машины в объезд ямы до приезда спасателей. Долго оставалось загадкой имя героини этой истории, но награда и слава нашли своего героя. Хотя и с опозданием, но была вручена грамота героической женщине. И кто бы мог подумать – ею оказалась наша любимая библиотекарь Андреева Наталья Михайловна.

Вот так ломаются стереотипы. Ведь все уверены, что если подвиг - так обязательно сильный мужчина, военный, спортсмен. Ну уж никак не хрупкая женщина - библиотекарь. А подвиг не выбирает героя по профессии, важны сила духа и доброта сердца!

Хвала Вам и слава, о тихие и мирные библиотекари!

*Кузьменко Аннаида,
педагог-организатор ЗУВК № 23.*

Юные продолжатели славногo дела

Мы, юная дружина пожарных, всегда и во всем стараемся быть похожими на своих героев пожарных-спасателей СПЧ№15. Их дело опасное и нужное, бесстрашное и героическое. Пожарные-спасатели ежедневно борются с тем, о чем нам порой и подумать страшно. И нам очень хочется хоть ненадолго, хоть немного окунуться в атмосферу героизма, хоть немного побыть рядом, сделать что-то из того, что они считают долгом службы и ежедневной рутинной...

И вот мы стоим на пороге СПЧ№15. Сегодня сбудется наша мечта: мы будем рядом с ними, спасателями, плечом к плечу совершать незаметный простому прохожему маленький подвиг. Нас берут с собой в рейд на лед. И дело вроде простое – проинформировать рыбаков о правилах поведения на льду и необходимых действиях в случае беды. И едем не одни, с нами наши герои и кумиры, но все равно страшно. Все-таки дело не простое, это не просто пройти с агитбригадой по классам, а настоящая работа. И хочется быть на уровне, на высоте, и показать, что и мы что-то знаем и кое-что умеем.

Мы вышли на лёд, соблюдая все правила, и увидели, как ни странно, полное игнорирование собственной безопасности со стороны рыбаков: никаких средств предосторожности, ни медицинской помощи - ничего, что могло бы спасти или хотя бы помочь в сложной ситуации. А ведь они считают себя специалистами и знатоками льда. Более того, не хотят ни смотреть, ни слушать, ни читать информационные буклеты. Конечно, они уверены, что рядом всегда будут пожарные-спасатели, которые и из беды выгатают и с льдины дрейфующей снимут. Ох, и странные же мы существа – люди-разумные, надеемся на кого угодно, только не на себя.

*Друзенок Юрий,
ученик 8-А класса ЗУВК № 23.*

Фото 1 - команда ДЮП УВК № 23

Фото 2 - беседа с рыбаками «Осторожно! Опасный лед!»

Пожежник – збучить зорго!

На виховній годині, присвяченій Дню пожежника - рятувальника, кожен з нас мав можливість висловити власну думку з приводу героїзму та витримки, рішучості і наполегливості, стійкості і впевненості у виборі життєвого шляху людини. Дивно, але жоден з нас не виявив бажання обрати своїм майбутнім порятунком і героїзм, не дивлячись на те, що кожен вважав професію пожежника однією з найповажніших, однак і найнебезпечніших професій.

Коли педагог - організатор запропонувала нам участь у конкурсі Дружин юних пожежників - рятувальників, 6 учнів

нашого класу виявили бажання зайнятися дослідницькою діяльністю з цього напрямку. Перш за все, ми розподілили завдання для пошуку, щоб об'єднати результати і створити буклети для розповсюдження по школі.

Наша дослідницька діяльність значно розширила уже відомі нам факти про Державну пожежну охорону, про подвиги та відважні вчинки та безпосередньо про дії на випадок пожежі.

Нашою метою зараз є передача набутих знань нашим молодшим

школярам на класних годинах. Я вважаю, що тепер ми зможемо сказати їм про цю професію набагато більше, аніж ми знали раніше, і спробуємо зробити це доступно, адже вважаємо це надзвичайно важливим. І учні молодших класів будуть, до речі, першими, хто прочитає створений нашими спільними зусиллями буклет!

Наша діяльність принесла багато користі, а головне - вже дала деякі результати. Тому участь у конкурсі буде для нас не зіркою в небі, а лише ще однією можливістю проявити себе.

*Міхасев Ілля,
7 клас, ЗОШ № 17*

Що? Де? Коли?

Інтелектуали, присиднуйтеся до нашого руху не лише в межах школи, а й в районі та області...

«ЩО? ДЕ? КОЛИ?» - ця гра стала частиною шкільного життя в гімназії №8.

Кожна гра – це можливість ще раз довести, хто ж у нас найрозумніший. Починаючи з 5-го класу, діти прагнуть створити свою команду (а в школі їх 23!) й завоювати почесні призові місця та горде звання переможців. Але успіху проведення цієї гри ми всі завдячуємо заступнику директора Єфремовій Т.М. Завдяки її невтомній праці й величезним зусиллям, що доклала до справи, цикл ігор проводиться як належне. Вже багато років поспіль наші учні гідно демонструють свої знання на районному рівні. Та гордістю в іс-

торії гри залишається команда «Еврика», що в 2004 році пододала величезний складний шлях й виборола I місце в обласному етапі гри. Будучи представниками молодшої ліги, команда мала можливість дійти до IV Всеукраїнського етапу. Цей рік у нас вважається вибуховим... Проте це не означає, що більше успіхів ми не маємо.

Із цьогорічних новин... Починаючи з 8-го класу у 2007-2008 н.р. серед учасників гри закріпилася нова команда «Реал», тут же зайняла лідируючу позицію. В минулому навчальному році вона так і не здобула призове місце і ввійшла лише до десяти кращих команд району. Та в цьому 2008-2009 н.р. продемонструвала неймовірний стрибок у своїх досягненнях. Моя улюблена команда «РЕАЛ» (капітаном якої я маю честь бути) активно йшла до перемоги протягом всіх шкільних ігор, та врешті-решт зайняла почесне I місце в районному етапі й в області ввійшла до п'ятірки найкращих. Це значне досягнення для нас, проте в наступному році прагнемо представити Запорізьку область на Все-

українському етапі.

Кожна гра - це прилив енергії, вибух адреналіну в крові, нові знання і відкриття...

Особливо ми любимо ведучу ігор Малиш Валерію. Не дивлячись на те, що в цій ролі вона виступає перший рік, з роботою справляється на "відмінно".

А про злети й падіння наших команд, яких до речі, 11 в старшій лізі, дізнається вся школа. Після кожної гри всі учні школи можуть побачити зайняте командою місце та її рейтинг в прес-центрі.

*Агєєва Юлія,
9 клас гімназії №8*

ИГРА ПРОШЛА КРУТО!

Уже традицией в нашей школе стало проведение в несколько туров интеллектуальной игры. Очередная игра прошла 20 февраля 2009 года.

Дети зашли в класс и сели за столы довольно весело и шумно. Но началась игра и все затихли. Ребята переглядывались между собой, словно хотели сказать: «Мы -лучшие!» Конечно, молчанье длилось недолго, были и разные шуточки над вопросами. К середине игры обстановка стала напряжённой, и каждый, гля-

дя друг на друга, пытался прочитать в глазах ответ на вопрос или хотя бы какой-нибудь намёк на ответ. Были и такие заявления: «А им сказали ответ!» Правда, никто на это особого внимания не обращал.

Ну а победителей в этой игре определить легко - они самые умные! В общем, игра прошла круто!

*Байрамова Лейла,
8 класс УВК № 110*

От редакции Последние игры сезона 2008-2009 учебного года пройдут в школах района - 13.03.2009, районная игра - 10.04.2009.

Фото - гимназія № 8

Ученые и исследователи среди нас

Новый год вступает в свои права. Он несет с собою новые надежды и чаяния, новые задачи. Еще многое можно успеть, многое решить. Но, устремляясь в будущее, человек невольно возвращается к событиям прошедшего года, осмысливая пройденный путь, успешность и завершенность своих «шагов».

Своеобразным итогом **краеведческой** исследовательской деятельности юных краеведов области является ежегодная областная конференция «Мій рідний край - Запоріжжя», которая состоялась в городе Энергодаре 20-21 ноября минувшего года. Конференция проходит в рамках Всеукраинской туристско-краеведческой экспедиции «Краса і біль України» и областной краеведческой экспедиции «Природа рідного краю».

По своим требованиям конференция приближается к научной и предполагает публичную защиту авторских исследовательских работ учащихся краеведческой направленности. Поэтому участию в конференции предстоит большая и кропотливая работа, которая заключается в выборе актуальной темы исследования, проведения самого исследования, обработки и осмыслении результатов исследований, написании научной статьи и подготовки презентации своей работы. Как видите, не так все просто, но вполне осуществимо - говорят «аделаидовцы», уже в пятый раз, становясь участниками такой кон-

ференции.

На конференции 2008 года Коммунальный район города Запорожья и свое эколого-краеведческое объединение «Аделаида» гимназии № 107 представляли Чудновец Анна, ученица 11-Б класса и Бородин Богдан, ученик 10-А класса (на фото).

Работа Ани посвящена состоянию дубрав о. Хортица, которые являются излюбленным местом отдыха горожан и подвергаются интенсивной рекреационной нагрузке. Она рассматривает проблему влияния деятельности человека на жизненность хортицких лесов. Свои исследования Аня ведет уже четвертый год, в течение этого времени накоплен огромный объем фактического материала, оформившегося в серьезную научную работу. Компетентное жюри конференции высоко оценило работу Ани и присудило беспорное I место.

Работа Богдана посвящена состоянию популяции ящерицы зеленой как доминирующего вида зоофауны каменистых степей о. Хортицы. Богдан - увлеченный зоолог. Он смело берется за малоизученные проблемы зооэкологии, ведь состояние популяции ящерицы зеленой является индикатором общего состояния зоофауны степей о.Хортица, существующей и выживающей под постоянным давлением присутствия человека. Предполагаем, что исследование Богдана станет началом целого

направления исследований экологической деятельности «Аделаиды» и приобретут мониторинговый характер.

Перспективность и научность работы Богдана по достоинству оценило жюри конференции в лице кандидата биологических наук, методиста экологического отдела ЗОЦКУМ Петроченко В.И., кандидата биологических наук, доцента Мелитопольского университета Кармышева М.Н, заместителя директора ЗОЦКУМ Шелегеда В.И

Работа Богдана получила II место. **Высокая оценка работ «аделаидовцев»** на конференции свидетельствует о признании серьезности и важности деятельности ребят.

«Аделаида» полна новых замыслов и идей. Ведь природа родного края таит еще много загадок, разгадать которые мы можем и должны. Поэтому всех истинных любителей родной природы, всех, кого волнует ее настоящее и будущее, кто желает наполнить свою жизнь творческой и исследовательской деятельностью, мы приглашаем влиться в ряды нашего эколого-краеведческого объединения «Аделаида» в гимназии № 107.

*Гаврюшина Л.В.,
руководитель ЭКО «Аделаида»*

Школа журналиста: учимся писать интервью

Интервью - самый распространенный метод получения информации, применяемый журналистами всех стран мира. Знания о методах интервью мы нередко получаем из психологии, социологии и других дисциплин. Однако, интервью в контексте журналистской профессии имеет свою специфику и свои определения:

«**Интервью** - беседа представителя печати с каким-нибудь общественным деятелем по злободневным вопросам, имеющим общественный интерес».

«**Интервью** - жанр публицистики, беседа журналиста с одним или несколькими лицами по какому-либо актуальным вопросам».

В этих определениях акценты расставлены на разных сторонах

журналистского интервью — интервью-метод (способе сбора информации), интервью-жанре (форме предъявления информации). Но они содержат важнейший компонент, который отличает природу журналистской деятельности от других форм коммуникации. «Общественный интерес», «актуальный вопрос», «предназначен для печати» - ключевые слова этих определений, указывающие на это отличие. Значит, интервью журналиста с собеседником есть разговор двух людей не просто для обмена сведениями, а с целью создания нового информационного продукта - актуального, общественно значимого, предназначенного для публикации.

Журналистское интервью, будет ли оно напечатано как беседа или даст сведения для материалов других жан-

ров, представляет явление особой социальной значимости. Полученные в процессе его проведения сведения предназначены не только для удовлетворения любопытства участников разговора или ради личных или профессиональных целей. В интервью собеседники - журналист и его партнер - участвуют в информационном обмене для информационного насыщения главного, хотя и незримого, третьего участника коммуникации - аудитории.

Таким образом, определим **интервью** как межличностное вербальное общение для получения информации и производства нового знания в целях удовлетворения информационных потребностей общества.

По материалам: Информационные жанры газетной публицистики. М., 1986.

21 лютого - Міжнародний день рідної мови

*Із слова починається людина,
Із мови починається мій рід.*

*Моя ласкава мама, єдина,
Щебече соловейком на весь світ!*

Усе починається з дитинства. Із раннього малечку дитина тільки вдивляється у мамині очі, прислухається до ніжного її голосу і співу колискової пісні, а в маленькому дитячому серці народжується священне почуття любові і до рідної матері, і до Батьківщини, і до мови. З роками любов до найріднішої у світі людини стає все більшою. Ми все тісніше відчуваємо той незримий, але вічний зв'язок з рідною землею, домівкою, родиною.

А мова?! Хіба може прожити без неї людина? Ні! Без мови не може прожити і жоден народ. Рідна мова дорога кожній людині, як саме життя.

За рішенням ЮНЕСКО 21 лютого всі народи Землі відзначають Міжнародний день рідної мови. Адже кожна людина має бути носієм рідної мови, повинна пишатися нею, а не цуратися.

Наша мова, калинова, солов'їна, пройшла у своєму розвитку безліч випробувань. Ніжна й співуча за своєю красою і мелодійністю вона посідає одне з перших місць серед усіх мов світу.

Мова - це не тільки основний засіб спілкування, а перш за все - невичерпне джерело мудрості народної,

її душа, її багатство, її найбільший скарб. Мова - це безмежна схованка людського духу, що свято зберігає у собі таїну віків. Ми пишаємось тим, що маємо щастя жити на святій і священній українській землі, якій передано у спадок від предків наших цей чудодійний скарб, що ми зведемо рідною українською мовою.

Цілий тиждень у нашій школі проходили урочистості, присвячені Міжнародному дню рідної мови. Учні випускали святкові газети та листівки, розгадували загадки та кросворди, змагалися у знанні рідної мови.

У початковій ланці відбулося свято «Диво калинове». Спільно з класоводами та батьками у святково прикрашеному класі учні читають напам'ять вірші, слухають українські пісні. Тут панує атмосфера добра та ширості, тож свято вдалося на славу.

П'ятикласники і шестикласники разом із учителем Полтавською А.Б. завітали до країни Фразеології, позмагалися у вправності знань фразеологізмів, з допитливістю і цікавістю відвідали «фразеологічний зоопарк». Про красу українського слова говорили шестикласники на засіданні мовного гуртка на тему: «Барви українських обрядів» (учитель Легонькова Т.В.).

Естафету урочистостей переймають семикласники, які спільно з учителем Карпачовою Н.Л. проводять заняття «Цікава етимологія». Присутні знайомляться з походженням слів, взявши епіграфом вислів: «Віночок вити - життя прихилити». Учитель розповідає про те, що для українців віночок - це не просто окраса, а оберег, що нараховано аж 77 різновидів віночків. Виявляється, що стрічки у ньому пов'язують у певному порядку в залежності від кольору, а також уплітають 12 різновидів квітів-оберегів.

Старшокласники обговорили питання походження і розвитку української мови. А юні шкільні журналісти побували на всіх шкільних урочистостях і розповіли про ці події на шпальтах шкільної газети.

Тиждень рідної мови завершено, але кожен із нас збагатився духовно. Тож давайте всі разом будемо берегти святі українські звичаї і традиції, будемо леліяти у душі Берегиню та істинно любити, оберігати свою рідну українську мову - життя народного основу!

Любіть Україну у сні й наяву,

Вишневу свою Україну.

Красу її вічно живу і нову

І мову її солов'їну. (В. Сосюра)

**Отчанащенко Є.
10 клас ЗОШ № 80**

9 березня - день народження Т.Г.Шевченка

«Життя нашого поета таке дивне, що, слухаючи про нього, можна було б сказати, що це - легенда, коли б усе те діялось не перед нашими очима»

У 1814 році, з 26 на 27 лютого за старим стилем в селі Моринцях на Звенигородщині народився Тарас Шевченко. Батька Т.Г.Шевченка звали Григор, мати і сестру однаково - Катря. Шевченко народився у неволі, але баба пророчила: «виросте твій син неабияка людина - буде змагатись з панями та з царями... А за що сама догадайся. Кажуть же, що народиться такий, що волю в панів одніме... Хто знає, може, це й він». Мати Шевченка нікому про пророцтво не розповідала, як їй баба наказувала.

Минає рік. Батько й мати на панщині, Катерина, сама ще недоросла, зав'язана з малим Тарасом, як лан-

цюгами: сповивала, колихала, пісень співала. А Тарасик маленький любив мандрувати з ранку до вечора. Дива всякі розглядав, розуму набирався...

Дуже любив хлопець свого дідуся - Івана Шевченка, завжди ходив до нього на свята. У діда завжди повна хата людей, і тому там подобалось Тарасу, як і всім іншим. Його дід був розумною людиною, коли про щось розповідав, його слухали з захопленням. Прийшов час навчатись Тарасикові. «Нудна була наука в тодішніх школах, нудна і тяжка, учили з-під різок, по церковних книжках, старим, довгим способом: бу-ки-аз-ба. Проте малий Шевченко брався і до цієї науки охоче. Дуже подобалось Тарасу наука

«скоропису» - писання. Навчався він добре і закінчив навчання швидше за інших діточок. Захоплювався піснями, хотів навчитись малювати...

Померли батьки Шевченка. І залишився він сиротою. Дуже важке дитинство було в Шевченка. Однак від працював і втілював свої мрії.

Найперша книжка Т.Г.Шевченка називається «Кобзар». Тому поета часто називають кобзарем, народним співцем. Писав про красу рідної землі й тяжке життя селян-кріпаків, закликав народ до боротьби.

За все це - важке життя і творчість - я люблю великого українського письменника і поета, художника і громадського діяча Т.Г.Шевченка.

Возіян Лера, 3 клас, ЗОШ № 17

Т.Г.Шевченко - видатний українець

У літературі кожного народу, серед її великих творців є поети, імена яких оповиті невмирущою любов'ю і славою.

Таким поетом українського народу є Тарас Шевченко, чия безсмертна спадщина - одна з найбільших вершин людського генія.

9 березня - День народження великого українського поета, письменника Т.Г.Шевченка.

Його поезія дає нам чудові зразки пейзажної лірики: так з майстерністю змальовано бурю на Дніпрі в баладі "Причинна":

*Реве та стогне
Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма.*

Природа у віршах поета не виступає сама по собі, а служить для розкриття почуттів людини, для підкреслення її думки.

Частіше природа виступає тлом для зображення поневоленого народу. У поезії ("Якби ви знали, паничі") поет змальовує красу українського села:

*Он гай зелений похилився,
А он з-за гаю виглядає
Ставок, неначе полотно...
А потім гнівно вимовляє:
А подивися та спитай,
Що там твориться у тім раї!*

Змалювання чудової природи є тут засобом контрасту, за допомогою якого підкреслюється тяжке становище кріпаків. Так автор зміг показати величезну любов до своєї країни, до

своєї України.

Неабиякі можливості дає пейзажна лірика і для виховання людини.

Ми знаємо, що почуття патріотизму починається з любові до рідної природи, з якою людина вперше знайомиться ще в ранньому дитинстві.

Творчість великого Кобзаря неосяжна та різноманітна, а сам він був основоположником нової української літератури. Слово його було ознакою національного відродження, утвердження української нації, її надією на кращі часи.

Служінню рідній Україні Шевченко присвятив своє палке слово, шире серце, навіть своє життя. Вся його творчість пройнята палкою любов'ю до Батьківщини, до рідного народу.

Не одне покоління вчилосся у Тараса любити рідний край, служити йому, боротися за свою свободу.

Перебуваючи у казематах Петропавлівської фортеці, очікуючи на вирок, поет турбується не про своє майбутнє, він пише про свою любов до України.

У служінні Батьківщині, народу поет вбачає сенс життя. Він гнівно засуджує тих, хто живе тільки для себе, хто за облудливими словами про любов до простого люду ховає своє хижацьке ество.

Шевченко закликає порвати кайдани, повалити самодержавство, визволити народ із неволі.

У своїх творах він зображує трагічне становище покріпаченого селянства. ("Сон", "Якби ви знали, паничі", "І виріс я на чужині", "І мертвим, і живим, і ненародженим землякам моїм..." ("Гайдамаки") та інш.).

Великий поет мріяв про всенародне повстання, яке повалить самодержавний лад. І бачив у своїй уяві нове суспільство, у якому житимуть вільні і щасливі люди:

*А люди виростуть,
Умрут
Ще незначаті царята...
І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі...*

Справжній патріотизм включає і любов до рідної мови.

Тому поет так любив рідне слово, що було його зброєю в нерівній боротьбі з ворогами народу.

Люблячи рідну мову, розвиваючи, творячи її, Шевченко плекав надію на краще майбутнє для свого народу, своєї культури, свого суспільства.

**Трегубова Карина
3 клас ЗОШ №17**

З творів учнів початкових класів до ювілею Великого Кобзаря.

Наближається день народження видатного поета, художника і гарної людини - Тараса Григоровича Шевченка. Ця людина викликає подив і захоплення всім своїм життєвим шляхом. Народився він в часи кріпацтва, в бідній сім'ї, але з пристрасстю до навчання, з почуттям краси. Через все життя він проніс любов до свого народу, гірко плакав над його долею в своїх віршах. Його поезії і зараз актуальні, співпадають з нашими проблемами сьогодення. А як він любив дивитись, як оживає природа, як дерева одягаються у розкішне вбрання, і малювати цю красу. Любив він малювати і на історичні теми. Взагалі, Тарас Григорович Шевченко - розвинута, багатостороння людина.

Я дуже пишаюся, що я теж народився на українській землі, як і Тарас Григорович Шевченко.

Гатін Денис, 4 клас ЗОШ № 17

Тарас Григорович Шевченко (1814-1861) - великий український поет, творець безсмертного „Кобзаря” та інших видатних творів. Все його життя й творчість були присвячені Україні та українському народу. В своїх творах він прославляв мальовничу природу рідного краю, її добрих і мужніх людей, бо й сам він був живою часткою усього того світу, в якому народився і жив.

Тому з-під його пера все з'являється таким зримим - в його творах гомонить байрак, стогнуть гори-хвилі, видно всю Україну, її людей, у степу високі могили, "і Дніпро, і кручі". Україна... Шевченкова Україна - це в першу чергу, долі людей, "мертвих, живих і ненароджених" Шевченкових "земляків", "в Україні й не в Україні суцях".

Шевченкова Україна - це також справедлива, незалежна та суверенна держава, на оновленій і очищеній від гріхів себелюбства і знущання над слабшими землі - це є родина, в якій існує любов і посвята один для одного.

І на оновленій землі врага не буде, супостата, а буде син і буде мати, і будуть люди на землі.

Г'янець Владислав, 3 клас ЗОШ № 17

Каникулы

Оказывается, зимы бывают разные. Кто-то, невзлюбив холода, вслед за перелетными птицами спешит ретироваться в жаркие страны, чтобы лицом упасть в песок. А кто-то ещё с мая дожидаться не может первого снега, чтобы на лыжах или сноуборде лихо пересчитать заснеженные вершины неприступных гор. Так почему бы не осуществить долгожданные планы на зимних каникулах, тем более, что и повод есть - благополучно законченный семестр!

Свои зимние каникулы я провела у дедушки, который работает лесничим в Кавказском заповеднике. Дедушка предложил нам с сестрой посмотреть на новых обитательниц заповедника - пушистых светло-серых красавиц-

белочек, которых привезли сюда с Алтая.

Чуть свет мы были на ногах. Дедушка шёл впереди. Вскоре он остановился под развесистой пихтой и шепнул: «Ну вот, любуйтесь!».

Несколько мгновений мы ничего не видели. Но вдруг одна ветвь задрожала, и на нас посыпался снег.

Вот она, серая красавица с пушистым хвостом! Белочка легко, словно птица, перелетела с ветки на ветку. Квартировала белочка в огромной ели. Оказавшись в дупле, она, как хорошая хозяйка, сразу принялась за работу. Стала приводить в порядок свой теремок. Она несколько раз вылезла из дупла и бросала на нас прутики, скорлупу от орешков.

Мне захотелось посмотреть белочкин дом. Я залезла на дерево. Хозяйка выпрыгнула из дупла, уселась на краю ветки, прикрыла пушистым хвостом голову и стала беспokoйно наблюдать за мной.

В дупле я увидела хороший запас орехов. Вдруг белка начала медленно ко мне приближаться. Уставилась на меня чёрными глазками и замерла. А потом вытянулась, прыгнула вверх и оттуда угодила мне еловой шишкой в плечо. Я вздрогнула и начала спускаться вниз. Дедушка взглянул на меня и усмехнулся: «Нашу белочку не проведёшь!»

*Жидкова Екатерина,
8 класс, ЗОШ № 97*

Андріївські вечорниці

12 грудня в нашій школі пройшов захід, присвячений дню Андрія - «Андріївські вечорниці». Наш класний керівник Надія Павлівна Чеховська запропонувала нам поставити виставу, у якій буде задіяний весь клас.

Звісно, ми із задоволенням погодились, тому що дуже сподобалась ідея - поринути у ті далекі часи, уявити себе хлопцями і дівчатами ХІХ століття, які не мали ані телебачення, ані мобільних телефонів, ані Інтернету, але тим не менш своєрідним чином спілкувалися, цікаво проводили час, знаходили собі пару на сімейне життя.

Ми із зацікавленістю вчили слова народних пісень з учителем музики Віталієм Сергійовичем Сажневим, розучували старовинні мелодії, співали. В процесі підготовки знайомилися зі звичаями та обрядами цього свята.

Напередодні свята дівчата приготували багато смачних страв: наліпили і наварили вареників, насмажили млинців, спекли великий пиріг, а також калити і балабухи.

Перед виступом наша Надія Павлівна, а також вчитель трудового навчання Людмила Тимофіївна Кравченко і вчитель російської мови Наталія Віталіївна Єсіпова, ми, хлопці і дівчата, прибралися у гарне вбрання - наші національ-

ні костюми. Які всі були незвичайні! Хлопці у вишиванках і шароварах, дівчата у сорочках, плахах зі стрічками і віночками, у червоних чобітках. А вчителів наших було просто не впізнати!

Ми всі дружно, весело, з гарним настроєм прикрасили сцену рушниками, домотканими доріжками, посудом, квітами, тобто частково відтворили інтер'єр того часу.

І ось довгоочікуваний і хвилюючий момент - вихід на сцену.

Звісно, всі хвилювалися, адже до нас на свято завітали гості з району, наші вчителі та вчителі інших шкіл району. Але перші хвилини невпевненості та страху швидко пройшли.

Ми співали, розігрували сцени із життя сільських хлопців і дівчат, ворожили на суджених - адже на Андріївські свята дівчата хочуть дізнатися про свою дівочу долю.

Найбільше запам'яталося, коли дівчата по черзі загадували хлопцям загадки. Якщо вони відгадували, то їх пригощали смачними варениками, а якщо ні - давали їсти пирхуна (це вареник начинений сіллю, гірким перцем, гірчицею чи борошном).

Так смішно було дивитися на перелякані, червоні від здивування і перцю обличчя хлопців, які довго не могли

прожувати і проковтнути вареника із «сюрпризом».

Ще дуже запам'яталося ворожіння на судженого по кілках (палиці з імпровізованого тину). Дівчина із закритими хусткою очима повинна була вибрати кілок. Якщо кривий кілок, то суджений - п'яниця, якщо товстий - багатий, якщо рівний кілок - наречений буде стрункий і гарний.

Ми настільки поринули у атмосферу тих часів, що навіть забули, що ми на сцені, а в залі гості. Було відчуття справжніх вечорниць. І душею, і серцем ми відчували і зрозуміли, що нам є що передати своїм нащадкам.

Учні 8-А класу ЗОШ №14

Читайте в наступному но-

- Проведення Тижня дитячо-юнацької книги в школі (акції, заходи, конкурси, інтерв'ю зі шкільними бібліотекарями, анкетування про роль шкільної бібліотеки в житті школи і кожного учня)
- Шкільні заходи (квітень)
- Екологічні заходи в школі
- Підготовка до травневих свят

Комітет у справах сім'ї та молоді Комунарської райадміністрації

Відділ освіти Комунарського району м. Запоріжжя

